

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 375/2023
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., које заступа пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, Одељење за ванредне ситуације у Шапцу, Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2503/22 од 04.08.2022. године, у седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2503/22 од 04.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2503/22 од 04.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П1 94/19 од 02.02.2022. године, ставом првим и другим изреке, обавезана је тужена да: тужиоцима по основу увећане плате за приправност, за период од 01.04.2016. године до 29.03.2019. године, исплати досуђене износе и износе обрачунате затезне камате од доспелости сваког појединачног месечног износа до 30.11.2020. године; да тужиоцу ГГ на име трошкова за долазак и одлазак са рада, за исти период, исплати 68.180,00 динара са затезном каматом од 01.12.2020. године до исплате; да тужиоцима на име затезне камате, због кашњења у исплати накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, за исти период, исплати досуђене износе; као и да за тужиоце уплати доприносе за обавезно социјално осигурање надлежним установама на досуђене износе увећане плате по основу приправности. Ставом трећим, четвртим и петим изреке, одбијен је део захтева тужилаца за исплату увећане плате за приправност, преко досуђених а до тражених износа са каматом; углавничену камату за период од доспећа сваког појединачног месечног износа до 16.10.2020. године; као и део захтева за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање на одбијени део увећане плате за приправност. Ставом шестим изреке, утврђен је прекид поступка у односу на тужиоца АА из ... због смрти тужиоца. Ставом седмим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове

поступка у износу од 165.832,00 динара и износе досуђене сваком тужиоцу на име таксе на тужбу и пресуду са каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом осмим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка преко досуђених износа до траженог износа од 4.312.416,00 динара са каматом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2503/22 од 04.08.2022. године, жалбе странака су одбијене и првостепена пресуда у усвајајућем и одбијајућем делу потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужена, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој расправља као о посебној ревизији (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име приправности (и доприноса по том основу) и трошкова превоза, а правноснажном пресудом је утврђено да је део тужбеног захтева, који се побија ревизијом, основан. О овом праву тужилаца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 29.03.2019. године, а вредност предмета спора је 762.587,00 динара.

Имајући у виду одредбу члана 403. став 3. ЗПП, те да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то у конкретном случају ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић